

Spørgsmål 6, 7 og 8 til integrationsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og integrationsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra Socialdemokratiet.

Spørgsmål 6:

Agter ministeren at sikre en aftale båret af et flertal i Folketinget, således at der kan sikres en ensartet gennemskuelig sagsbehandling af de mennesker, der søger dansk indfødsret, således at det er retssikkerhed fremfor vilkårlighed, der præger behandlingen af sagerne?

Svar:

Grundlovens § 44, stk. 1, er sålydende:

»§ 44. Ingen udlænding kan få dansk indfødsret uden ved lov.«

Grundloven indeholder ingen særlige bestemmelser om behandlingen af love og meddelelse af dansk indfødsret. Dette indebærer, at det er grundlovens almindelige bestemmelser om behandlingen af lovforslag, der finder anvendelse også på sådanne forslag. Lovforslag om meddelelse af indfødsret kan således fremsættes af regeringen, jf. grundlovens § 21, eller af et folketingsmedlem, jf. § 41, stk. 1. Lovforslaget skal gennemgå tre behandlinger, jf. § 41, stk. 2. Folketingets møder er normalt offentlige, jf. § 49.

I mange år har der været en forståelse mellem regeringen og partier, der udgør et flertal i Folketinget, om meddelelse af indfødsret. Det store antal ansøgere gør det hensigtsmæssigt, at der inden fremsættelse af et lovforslag kan skabes klarhed over, hvilke ansøgere der på forhånd kan undlades optaget på lovforslaget, fordi de ikke opfylder de krav, som et flertal af Folketingets medlemmer ønsker at stille som betingelse for meddelelse af indfødsret. Det kan også være hensigtsmæssigt på forhånd at have afklaret, hvilke ansøgere der på forhånd klart opfylder betingelserne for at opnå indfødsret ved lov. Endelig kan det være hensigtsmæssigt ved en samrådsprocedure før lovforslagets fremsættelse at få afklaret, hvorledes et flertal af Folketingets medlemmer stiller sig til tvivlsomme sager.

Denne fremgangsmåde, der ikke er reguleret i grundloven, er begrundet i praktiske hensyn.

Regeringspartierne har sammen med Dansk Folkeparti i aftale om indfødsret fastlagt retningslinjer for optagelse på lovforslag om indfødsrets meddelelse, jf. cirkulæreskrivelse nr. 55 af 12. juni 2002.

Såvel de tidligere som de nuværende politisk fastsatte retningslinjer på indfødsretsområdet sikrer, at vedkommende ministerium – nu Integrationsministeriet – gennemgår ansøgninger om dansk indfødsret og udarbejder lovforslag om indfødsrets meddelelse på et ensartet og gennemskueligt grundlag.

Den seneste indfødsrets aftale indebærer, at personer, som ikke klart opfylder de betingelser, som aftaleparterne har fastsat for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, af Indfødsretskontoret meddeles, at de ikke aktuelt kan opnå dansk indfødsret.

Dette er der ikke noget nyt i. Også tidligere retningslinjer på indfødsretsområdet har indebåret, at ansøgere, som ikke klart opfyldte de i retningslinjerne fastlagte betingelser af ministeriet fik meddelelse om, at de ikke ville blive optaget på et lovforslag.

Derimod er det nyt, at parterne bag den nuværende indfødsrets aftale ikke er enige om, at de personer, som er optaget på et lovforslag om indfødsrets meddelelse på grundlag af de fastsatte retningslinjer, i alle tilfælde bør meddeles dansk indfødsret.

Konsekvensen af denne aftale er derfor, at der ikke på forhånd er sikret et flertal i Folketinget for at meddele alle personer på et lovforslag dansk indfødsret. Dette indebærer, at Folketingets behandling efter lovforslagets fremsættelse får en større betydning end tidligere, for så vidt som det ikke på forhånd på samme måde er afgjort, at alle ansøgere optaget på lovforslaget skal meddeles dansk indfødsret.

Dette svarer fuldstændig til den sædvanlige procedure i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslag. Det udgør ikke noget